

Surinaamsche Negervertellingen.

D. JEAN MATHIEU PHILIBERT GRAAF SÉRURIER, den 8sten December 1742 te Laon geboren, trad zeer vroeg in den krijgsveldtocht, maakte de veldtochten van Portugal in 1762 en van Corsica in 1771 mede, omhelsde met geestdrift de zaak der omwenteling, werd in 1793 Brigade-Generaal, en in 1795 Divisie-Generaal. Hij onderscheidde zich vooral in den ongelukkigen veldtocht van Italië in 1799, waar hij alleen door zijn moed en bekwame manoeuvres zijn corps van den ondergang redde. Na den slag van Cassano [27 April 1799] echter, zag hij zich van het centrum afgesneden en door de overmacht gedwongen de wapenen neder te leggen. Suwarow ontving den overwonnen generaal met de meeste onderscheiding. Op zijn woord ontslagen wordende, keerde hij naar Frankrijk terug en ondersteunde Bonaparte in zijn staatsgreep op den 18^{en} Brumaire. Napoleon vergat de diensten niet, die hem bij deze gelegenheid door zijn ouden wapenbroeder bewezen werden en benoemde hem o. a. tot Comte de l'Empire (1880) en Gouverneur van het Hôtel des Invalides. Niettegenstaande al de weldaden die hij van Napoleon mocht ontvangen, viel Sérurier den Keizer af en stemde in den Senaat voor zijne vervallenverklaring. Lodewijk XVIII beloonde hem hiervoor met de waardigheid van pair. Na de tweede restauratie ontnam men hem deze waardigheid en het bevel over de Invaliden, omdat hij, op het Meiveld Napoleon was gaan begroeten. Hij stierf in 1819. In 1863 werd voor hem te Laon een standbeeld opgericht.

(Slot volgt.)

* * *

NB. Door een zetfout staat er op den eersten regel 1ste kolom van het vorige hoofdstuk den 20^{en} December; dit moet wezen den 2^{en} December a. s.

Achter Joseph Bonaparte, 16^{en} regel, 2de kolom, moet volgen „Grand Electeur” (Groot Keurvorst).

SURINAAMSCHE NEGER- VERTELLINGEN † † † † † DOOR DR. H. VAN CAPPELLE.

Tot de opgaven, die ik mij gedurende mijn onderzoekstocht door de binnenlanden van het Suriname-district Nickerie had gesteld, behoorde ook het bijeenbrengen eener verzameling dieren.

Van deze en gene zijde waren mij wenken medegegeven en wenschen kenbaar gemaakt, die ik, al naar de omstandigheden dit gedoogden, zou trachten te bevredigen.

Onder de diergroepen, die tot de pia vota onzer zoölogen behoorden, was mij een orde van spinnen genoemd, waarvan de kennis ook uit een dierengeographisch oogpunt van belang werd geacht.

Reeds op den tweeden dag van onzen tocht bleek mij echter, dat op mijne negers, wien ik voor het verzamelen van dieren premiën had uitgeloofd, voor zoover het spinnen gold, niet veel te rekenen zou vallen; want „een spin (anansi), het verstandigste dier, mag niet gedood worden,” voegden mijne roeiers mij toe, mij verwijtend aanziende, toen ik tegen de tent van mijn boot een jacht op een snelloopenden, langpootigen vorm wilde beginnen, na reeds een der voor die brose wezens medegenomen reageerbuisjes met spiritus te hebben gevuld.

Enkele mijner zwarte roeiers, niet bestand tegen de macht van het aardse slijk, beloofden mij wel tegen verhoogde premie in het verzamelen van spinnen behulpzaam te zijn, doch tegenover het meerendeel was ik genoodzaakt, door negeroogen onbespied, mijne wreede jacht uit te voeren.

De groote eerbied, die de negers voor een spin koesteren, is zeker bij de buitengewone gevoelloosheid, waarvan de neger dikwijls blijk geeft, en bij de wreedheid, waaraan hij zich menigmaal tegenover een dier schuldig maakt. opvallend, en geen wonder is het dan ook, dat in de scheppingen der rijke negerphantasie de spin schering en inslag is; want ik overdrijf zeker niet, wanneer ik zeg, dat in zijne vertellingen tien tegen een de spin de heldenrol speelt.

Het mag zeker bevreesing wekken, dat,